

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto : \$6.00
Za pol leta : \$3.00
Za New York celo leto : \$7.00
Za inozemstvo celo leto : \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 47. — ŠTEV. 47.

NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 27, 1934. — TOREK, 27. FEBRUARJA 1934

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

AVSTRIJSKI MONARHISTI UGLAJAJO OTONU POT

SOCIJALISTI in NAROD. SOCIJALISTI
SE ODLOČNO PROTIVIJO VSAKEMU
POSKUSU ZA OBNOVO MONARHIJE

Knez Starhemberg hoče igrati v Avstriji slično vlogo kot jo igra Horthy na Madžarskem. — Narod vznemirajo govorice o zadnjih dogodkih na meji. — Štrideset tisoč vojakov bo zasedlo ogrožene točke na nemško-avstrijski meji. — Vlada odločno dementira.

DUNAJ, Avstria, 26. februarja. — V prebivalstvu se vedno bolj utrujuje prepričanje, da bo v najkrajšem času zasedel avstrijski prestol nadvojvoda Oton, najstarejši sin bivše cesarice Zite.

Danes se je vršilo tukaj veliko zborovanje avstrijskih monarhistov. Zborovalce je pozdravil kancler Dollfuss s posebno brzjavko.

Zbrana množica je nazdravljala Habsburžanom, predvsem nadvojvodi Otonu, kanclerju Dollfussu in knezu Starhembergu, ki je poveljnik avstrijskega Heimwehra.

Monarhisti so prepričani, da bodo prodri s svojimi zahtevami, toda v zadnjem hipu jim bodo najbrž prekrižali račune socialisti in narodni socijalisti (fašisti), ki so odločni nasprotniki obnovitve monarhije.

Na zborovanju je bil navzoč tudi knez Starhemberg, kar smatrajo nekateri za znamenje, da hoče igrati v Avstriji isto vlogo kot jo igra Horthy na Madžarskem, namreč vlogo regenta, kateri bo napravil prostor nadvojvodi Otonu, kakor hitro se bo nudila prilika za to.

Pred zveznim kanclerjem Dollfusom, podkanclerjem Feyem in knezom Starhembergom je včeraj desfiliralo osem tisoč heimwehrovcev.

Ko je prebivalstvo gledalo te zmagovalce v državljanški vojni, jih ni nič kaj posebno navdušeno pozdravljalo. Tudi po drugih mestih so se vršile slične parade.

Zadnje dni krožijo po Avstriji zelo razburljive govorice.

Ljudje si naprimer pripovedujejo, da bodo fašisti odkorakali na švicarsko mejo, kjer se bodo sezeli z nadvojvodo Otonom, ga privedli na Dunaj in ga proglašili za avstrijskega cesarja.

Govori se tudi, da se je podalo na najbolj ogrožene točke ob avstrijsko nemški meji nad štrideset tisoč heimwehrovcev, ker nazijski lahko vsak hip vdruženje v Avstrijo.

Vlada sicer vse te vesti odločno dementira, toda s svojim zanikanjem ne opravi dosti, ker je prebivalstvo dosti bolj dovezeno za razne privatne govorice kot pa za vladna poročila.

Dollfuss ima na razpolago le vladne čete, dočim se na Heimwehr ne more dosti zanesti.

S podkanclerjem Feyem in knezom Starhembergom živi sicer v prijateljskih odnošajih, preveč jima pa ne zaupa.

Vesti o nameravanem fašističnem pohodu proti Dunaju, ki naj bi se završil na isti način kot se je završil pred leti fašistični pohod proti Rimu, so precej ponehale.

V splošnem vlada v Avstriji taka zmeda, da nobena stranka ne ve, kaj pravzaprav hoče.

Dollfuss si je sicer prisvojil diktatorsko oblast, kar mu pa ne koristi dosti, ker se niti na svoje najoxyje pristaše ne more popolnoma zanesti.

Nazijska Nemčija nadaljuje svojo gospodarsko blokado napram Avstriji.

Navidez vlada v Avstriji mir, toda to je le nekak mir pred viharjem. Nihče ne ve, kaj bo prinesel jutrišnji dan.

O usodi bivšega dunajskega župana, socialisti

Francija naj dobi novo zracno brodovje

ZRAKOPLOVNA KATASTROFA

Razbit aeroplán v dolini Salt Lake. — V se h osem ljudi, med njimi ena ženska, je bilo ubitih.

Salt Lake City, Utah, 26. februar. Aeroplán United Air Lines, ki je v petek izginil s sedmimi možmi in eno žensko, je bil najden razbit v ob robu Salt Lake doline.

Poštni aeroplán, ki je v petek odletel iz Salt Lake City v Cheyenne, Wyo., je imel na svojem krovu posadko dveh mož, eno posrežnico in pet potnikov.

Pilot Lloyd Anderson, star 32 let, je bil izkušen letalec in je naiblje pri poskusu, da preleti Watah gorovje, letel v sneženem viharju prenizko in zadel z aeroplánom ob drevo, vsled česar je aeroplán treščil na tla.

Pilot Don Broughton in Creighton H. Greer sta zagledali razbiti aeroplán proti večeru, ko sta že bila na povratku v Salt Lake City. Kraje nesreče se nahaja 20 milij pzapadno od Salt Lake City, vrh Parley Canyon, ki vodi iz Salt Lake doline. Prednji konec aeroplána je bil zarit v zemljo, zadnji konec pa je štrel v zrak.

Potniki na aeroplánu so bili: J. J. Sterling, župan iz Benton Harbor, Mich.; Macelius Zimmerman, predsednik pekarske družbe iz Des Moines, Iowa; Evald W. Berglund iz Boone, Iowa; Bert McLaughlin, bogat trgovec iz Perry, Iowa in E. J. Walker iz Rock Springs, Wyo.

Broughton in Greer sta sporocila upravi letališča v Salt Lake City, da sta našla ponesrečeni aeroplán.

S postaje so takoj poslali rešilni oddelki, ki pa zaradi velikega snega, ki je po nekaterih krajinah debel po štiri čevlje, ni mogel nagni prodirati in je došpel do aeroplána po štirinem velikem naporu.

Trupla vseh so bila v kabini na kupu, vrhu katerega je ležala Mary Carter. Da so mogli trupla izvleči iz aeroplána, so ga morali razrezati. Trupla so prenesli v dve milji oddaljen hotel v Parley krajnja. Pozneje pa so jih z ambulanco prepeljali v Salt Lake City.

PUME MORIJO DIVJACINO

Hoquiam, Wash., 25. februarja.

Po cestni lovci so pume lansko leto na polotoku Olympic pomorile 1200 srn in jelenv. Pume so zadnje žuse postale zelo predzrne in prihajajo celo v bližino človeških prebivališč.

BEATIFIKACIJA PAPEŽA PIJA X.

Vatikan., 25. februarja. — Sveti kurija je napravila prve korake za razglašenje papeža Pija X. za blaženega.

Seitsa, se ničesar ne ve. Vlada noče dati nobenega pojasnila, če je živ ali mrtev.

Njegovo nasilno smrt bi socialisti brezdvomna krvavo maševali.

BUDIMPESTA, Madžarska, 26. februarja.

Vladna madžarska poročevalska agentura poroča, da je jugoslovanska obmejna patrulja usmrtila nekega madžarskega obmejnega stražnika, njegovega tovariša pa ujela in ga odvedla neznanokam.

PRIPRAVE ZA KRONANJE

Obhajal je svoj 28. rojstni dan. — Na kronanje se pripravlja s postom in molitvijo.

Hsingking, Mančukuo, 26. februar. Henry Pu-yi, katerega so Japoneci določili za bodočega cesarja nove države Mančukuo, je že v nedeljo končal obsežne svečanosti ob prički svojega 28. rojstnega dne.

Na svoje kronanje 1. marca se pripravlja po 3000 let starem kitajskem običaju s pestom, molitvijo in premišljevanjem.

V nedeljo je bil Pu-yi gost velikega banketa, na katerem mu je japonski poslanik general Takaši Hisakari izročil pozdrave cesarja Hirohita ter mu je tudi podaril krovski vazi iz cesarskega zavoda v Tokio.

Pozdravi po kablu iz Združenih držav in Anglije so mu nopravili največje veselje. V Hsingkingu, ki je glavno mesto nove države, katero so Japoneci vzeli Kitajski, je bilo mnogo časnikarskih poročevalcev in fotografov, večinoma Amerikanec.

Ko je bil Pu-yi star tri leta, je prišel na 5000 let stari kitajski zmajev prestol kot potomec cesarske rodovine Mandžu. Tri leta pozneje ga je republikanska vlada prisili, da se je odprevedal prestolu in mu je bila določena letna plača 4.000.000 taelov ali 3 milijone dolarjev. Nekaj let je Pu-yi živel s svojimi dvorjanji v prepodobnem delu Pekinga, dokler ga ni pregnal takoimenovani kriščanski general Ju-Hsiang skupina z njegovim dvorom.

Od tedaj je živel kot pravi ujetnik, dokler ni leta 1924 pobegnil v Tientsin, kjer so se zanj zavzeli Japonci. Sedem let pozneje so ga Japoneci postavili za vrhovnega upravitelja nove države Mančukuo.

Pu-yi se je leta 1922 poročil z lepo mandžursko princezo Jueh Hua, kateri je zelo udan, dasi je deloma hroma.

VOJAŠTVO PROTI STRAJKARJEM

Colcanor, Ala., 26. februarja.

Proti majnerjem, ki štrajkajo že od prejnjega ponedeljka je govor Miller poslal štiri stotinje narodne garde, ker so štrajkarji razorozili 15. serifevih deputijev.

Sedem let pozneje so ga Japoneci postavili za vrhovnega upravitelja nove države Mančukuo.

Pu-yi se je leta 1922 poročil z lepo mandžursko princezo Jueh Hua, kateri je zelo udan, dasi je deloma hroma.

Moskva, Rusija, 26. februarja.

Kot pravijo poročila, ki prihajajo v Moskvo se nahaja na veliki ledeni plasti v Kaspiškem jezeru.

400 ribičev s 190 konji. Plošča se je odločila od ostalega ledu ter počasi plava ob breg.

Z Moskve jim je poštan na pomor aeroplán z živili.

Tudi 100 členom polarne ekspedicije, ki štrajkajo že od prejnjega ponedeljka je govor Miller poslal štiri stotinje narodne garde, ker so štrajkarji razorozili 15. serifevih deputijev.

Štrajk je prišel v park okoli 15.000 ljudi in jih zopet spremiti iz parka. V parku in po ulicah je bilo razpostavljenih okoli 4000 policistov.

Voditelji brezposelnih so svojim tovaršem že prej strogno naredili, da ne vprizarajo nikakih izgredov. Ljudje so prišli iz vseh delov Anglije. Ena skupina je že pred enim mesecem odkorakala iz Glasgow.

Ta demonstracija je imela namen protestirati proti predlogu, glede brezposelnosti, o katerem se je pripravilo več tisoč drugih somišljenikov ter se so mirno zbrali v Hyde parku, kakov gledale prikaz ameriške base-ball. Počeli so nekaj govorov, sprejeli so nekaj resolucij proti vladni in postavo proti brezposelnosti ter so zopet mirno odkorakali.

Policija, pač in na konjih, ni imela skorobenega drugog dela, kot spremiti v park okoli 15.000 ljudi in jih zopet spremiti iz parka. V parku in po ulicah je bilo razpostavljenih okoli 4000 policistov.

Voditelji brezposelnih so svojim tovaršem že prej strogno naredili, da ne vprizarajo nikakih izgredov. Ljudje so prišli iz vseh delov Anglije. Ena skupina je že pred enim mesecem odkorakala iz Glasgow.

Ta demonstracija je imela namen protestirati proti predlogu, glede brezposelnosti, o katerem se je pripravilo več tisoč drugih somišljenikov ter se so mirno zbrali v Hyde parku, kakov gledale prikaz ameriške base-ball. Počeli so nekaj govorov, sprejeli so nekaj resolucij proti vladni in postavo proti brezposelnosti ter so zopet mirno odkorakali.

Med njimi je bilo tudi mnogo žensk in skorobenega drugog dela, ki je bilo odpuščenih 572.000 delavcev. Vsi odpuščeni so zopet brez dela in si bodo morali poiskati nov posel. Prihodnji teden bo zopet odpuščen veliko število delavcev in s 1. majem organizacija Civil Works Administration ne bo več obstajala.

Svoj čas je bilo v službi te organizacije 4.120.000 delavcev in sedaj jih je samo še 3.104.400.

LANI JE BILO DOSTI MANJ ZLOČINOV

V državi New York se je lani zmanjšalo število zločinov za 11 in pol odstotka. — 674 umorov.

Albany, N. J., 26. februarja. — Po poročilu urada držav, pravda ka je število zločinov v državi New York leta 1933 padlo za 11 in pol odstotka v primeri z očiščenimi leta 1932. Leta 1933 je bilo izvršenih 46.442 zločinov, leta 1932 pa 52.483 in leta 1931 celo 58.155.

Leta 1933 je bilo 674 umorov, ali 4 in pol odstotka manj kot prejšnje leto. Roparski napadi so se znižali za 21 odstotkov in tavnine za 19 odstotkov.

Vrednost ukradenih stvari leta 1933 je bila \$6.608.404, leta 1932 pa \$12.341.805, leta 1931 pa \$14.195.176.

Pomnožilo pa se je število drugih zločinov, kakor z avtomobili, uboji, pesilstvom, orozje brez dovoljenja, orodje za vlome, hišni vloimi, ter zastrupljenje z opojnimi pričami.

Leta 1933 je bilo arretiranih 702.429 oseb, leta 1932 pa 772.794.

Zaradi pijačnosti je bilo leta 1933 arretiranih 45.000 oseb, leta 1932 42.000, leta 1931 pa 49.000.

RUSKI RIBIČI V NEVARNOSTI

Led

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

L. Benedik, Treas.

Issued Every Day Except Sundays and Holidays
For the year \$6.00
Subscriptions Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemlj nedelj in praznikov.
Dopisi brez podpisja in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembah načina maročenja, prosimo, da se nam ne prejšnje bivalnice naznamo, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3758

PO ŠTIRINAJSTIH LETIH

Pred štirinajstimi leti je sklical brezpomenibeni bivši vojak v bavarskem mestu Monakovem zborovanje ter prečital navzočim program nove nemške stranke — stranke narodnih socijalistov.

On in njegovi pristaši so bili vsem v zasmeh in zanjevanje. Vlada jih je preganjala; socijalisti in komunisti so jim očitali izdajstvo nad delavskim razredom.

Viljemova zvezda se ni bila ugasnila v Nemčiji. Široke plasti naroda so željno pričakovali njegovega povratka.

Bivši korporal Hitler je pa vztrajal in čakal.

Za predsednika nemške republike je bil izvoljen stari Hindenburg, ki so ga vsi smatrali za predhodnika izgnanega "veličanstva".

Hindenburg in pristaši bivšega kajzerja so dobili močno protutež v najbolj radikalnem elementu — v komunistih.

Kajzer je potrežljivo čakal, kdaj bo udarila ura njegovega povratka. Toda ta ura ni udarila in nikoli ne bo.

Leta so potekala. Nemčija si je po vojni kmalu opromogla ter je začela kazati dobršen del tiste objestnosti, s katero se je med vojno žalostno proslavila.

Medtem se je pa približala kriza, ki je brez izjeme objela ves svet. Banke so propadle, tevarne so zapirale vrata, število nezaposlenih je naraslo v milijone.

Kdo bo pomagal? Kdo bo izvlčel nemški narod iz miserijs?

Važna mesta v nemški vladi so zavzemali poleg kajzerjevih ljubljencev tudi odlični socijalisti in pristaši drugih nemških strank.

Narod je zahteval hrane in dela, gospodje v najvišjih uradih, pa niso imeli na razpolago drugega kot prazne obljube.

Tedaj je napočil Hitlerjev čas. Tudi on je izpolnil obljubljeno, in narod mu je verjel, češ, mogoče bo on izpolnil obljubo, ki so jo prelomili zastopniki vseh drugih strank.

Od volitve do volitve je naraščalo število njegovih pristašev. Lani ob tem času je znagal z ogromno večino.

Te dni mu je svečano priseglo 375,000 političnih voditeljev, 120,000 voditeljev delavske fronte in 205,000 voditeljev mladiških organizacij.

— Prisegamo, — so rekli, — Adolfu Hitlerju neomajmo zvestobo: prisegamo, da ga bomo brezpogojno ubogali.

Razen fašistične so v Nemčiji vse stranke razpuščene; komunistični in socijalistični voditelji, kolikor se jim ni posrečilo pobegniti v inozemstvo — so v ječah. Hindenburg je izgubil ves svoj vpliv, kajzerjeva zvezda je zaveden zašla, bivši korporal Hitler je po kratkih štirinajstih letih postal absoluten diktator šestdeset milijonskega nemškega naroda.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJU
Za \$ 2.75	Din. 100
" 5.05	Din. 200
" 7.35	Din. 300
" 11.95	Din. 500
" 23.25	Din. 1000
	\$ 9.25
	" 17.90
	" 44
	" 87.50
	" 174
	Lir 100
	Lir 200
	Lir 500
	Lir 1000
	Lir 2000

KEZ SE CENE SEDAJ HITRO MENJajo SO NAVEDENE
CENE PODVRŽENE SPREMENI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARIJAH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" 10.00	" 10.85
" 15.00	" 16
" 20.00	" 21
" 40.00	" 41.25
" 50.00	" 51.50

Prejemnik dobri v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nova nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

NEW YORK, N. Y.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO N A DOPISNIKI
SPOROČE SLOVENSKE NOVI
CE IZ NASELBINE.

24. februarja zjutraj je po kratki bolezni premirula v Clevelandu Julija Drenšek, rojena Fabjan Ranjka je bila starca 62 let. Zapušča sopoga in tri otroke. Doma je bila iz Dvora pri Fužini, fara Žužemberk, kjer zapušča eno hčer in več sorodnikov.

— V Clevelandu, O., je premirula Marija Ponikvar, mati osmih otrok, strašec 42 let. Ranjka je bila doma iz Velikih Brusnic, rojena Lampert, prvč poročena Deželan. Imela je pet bratov, trije so doma, eden je bil ubit v vojni, eden se pa nahaja v Indianapolisu. Ranjka je dosegla v Ameriko leta 1919. Aprička meseca 1919, ji je umrl soprog Frank Deželan. Pozneje se je poročila z Valentimom Ponikvarom.

— Joseph Belanič ima v Clevelandu, O., trgovino s pivom. V isti hiši tudi stanuje. Ko je v sredo zvečer hotel zaklenil svoje prostore, so prišli trije banditi, ki so nagnali Belaniča v gorjenje prostore, kjer so ga prisiličili da se je vlegel na postelj. Reparji so moralni vedeti kje se nahaja v hiši deželan, kajti začeli so s sistematično preiskavo po hiši, dokler niso našli \$525 v gotovini. Poleg tega so odnesli tudi triči plačilne CWA čake v vsoti \$75 in tudi tri zlate ure.

— 22. februarja zjutraj ob eni uri je umrl Tone Gerjol, ki je v Clevelandu prebil zadnjih 30 let, in sicer pri Antonu Grdinu 15 let, a zadnjih 12 let pa pri Jermelu Knauzu. Ranjki Tone Gerjol je bil vitez slovenskega delavca in poštenjaka. Star je bil 55 let, in kadar ga je pogledal, je misil, da je mladenič pri 35 letih. Prehladil se je pri svojem delu, pa mu je prijateljica zassadila strupeno ost v prsa in po kratki bolezni šestih dni je preminil.

— Dan 10. t. m. je v Akron, O., rojnik Louis Putzel zavžil strup in nekaj ur kasneje je mэр v mestni bolnišnici. Zapušča desetletno hčerko in enega brata.

— Pred nekaj dnevi je začelo goret v hiši rojaka Lewis Lovšina, Warren, Ohio. Ogenj je nastal kokoši polnoči in je sramomku zgorelo vse.

— V St. Mary's bolnišnici, v Milwaukee, se je prijavil detekcija moralne podprtosti operacije na žolnih kamnih Elizabeth Tesovnik. Operacija je srečno prestala ter se nahaja na poti okrevanja.

— Prijatelj medelj zvečer se je v Milwaukee ponesevala na ulici Ivanka Skok, soprga slov. fotografa, in je bila takoj po nesreči pod oskrbo dr. Matenška prejemana v St. Mary's bolnišnico.

— Med treimi člani likerske komisije v Toker, Miss., katero je imenoval mestni svet in katera bo vodila občinsko prodajačno upravnih piščakov, je tudi rojak A. M. Gornik. Komisija je imenovana za tri leta.

— Policijski sef Bergan ga je navel obesedenja v soboto v kleti njegovega stanovanja, kjer je samotaril že precej časa. Domnevna se, da ga je dolga brezposelnost pognala v smrt. Tu ne zapušča sodnikov, v starenju kraju pa enega brata. Bil je član več podpornih društev.

— Med treimi člani likerske komisije v Toker, Miss., katero je imenoval mestni svet in katera bo vodila občinsko prodajačno upravnih piščakov, je tudi rojak A. M. Gornik. Komisija je imenovana za tri leta.

— Vsi obtoženci so se med preiskavo zagovarjali na tu način, da pri deliti posojil po splošni praksi niso bili merodajci, deponiranci zaloge opija od producentov, nareči menjava bančne uprave in njenih zaupnikov o njihovi plačljivosti. Ti zagovori seveda niso mogoči veljavni, ker je evidentno, da so si bas upravni svedki in stični banke sami nakazovali denar iz kreditov, ki so bili menjeni producentom.

— Med treimi člani likerske komisije v Toker, Miss., katero je imenoval mestni svet in katera bo vodila občinsko prodajačno upravnih piščakov, je tudi rojak A. M. Gornik. Komisija je imenovana za tri leta.

NEMŠKI KOMUNISTIČNI VODITELJ

Iz Jugoslavije.

Predren vlon sredi Zagreba.

Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so prišli prepozno, da bi zajeli predren vlon.

— Neznanim vdomilec so udrli v knjižarno "Minerva", ki ima svoje prestore v najoznajem mestnem središču. V prestore so prišli prek dvorišča, v blagajni pa so nastali samo 5000 Din. Vlon je bil izvršen pozno zvečer, ko je bilo v prostorih še nekaj uslužbenec, ki so slišali repot v zadnjih prostorih, a so priš

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KURT MUENGER:

LAZ

Kadarkoli sta me moj poklic in je mama igrala. Sedela je s hrbotom obrnjena proti meni in razmakinj sem zaves. Ničesar ni opazila od vseh teh mojih priprav in točno ob petih je začela igrati.

Doli so po potrebljivo stali moji tovarši in vso uro poslušali. Ko je mama zapirala gisovir, sem skočil na balkon.

"No," sem zaključil, "ali je bilo lepo? Ali mi sedaj verjamete? Če hočeš, morete priti vsako popoldne."

Gledali so me molice, ostromočeni. Tedaj nekdo zaključil: "Živel!" Odtali so razprtanjali. Bilo mi je zelo prijetno pri sreči, živil sem se nekako vzvišenega, kakor da bi bil v resnici sam igral in bi zdaj že zastuženo priznanje.

Poletje sem užival v šoli poschen ugled in čast, eden njenih višjih razredov so bili nasproti meni ljubazni in prav nič se nisem bal, da bi moja prevara prišla na dan in bi bil poniran.

Pogosto se je popoldne pred našo hišo zbrala mlada družba, in po končanem igranju sem gedno smerhaljko prišel na balkon in milostno sprejel priznanje.

Tako je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

"Kaj pa poenostavljam?" je vprašala. "Ta hip se je zdele, da dojemam. Njeno lepo lice je zadrila vredeč, kakor da bi se nečesa strašno smrševala, in umaknila se je nazaj v sobo. V tem je došlo vse obmenimo in se razbognilo. Nenadoma mi je postalo jasno, da sem iz laži trešil v resničnost. Poleg menega je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

Vsi so izprva v zadregi obnemeli, potem pa prasnili v smeh; meni se je zameglilo pred očmi in sodili so, da jih varam.

"Pa nam enkrat igraj," so rekle.

"Dobro," sem bil takoj pripravljen. "Pridite popoldne pred našo hišo, notri vas ne morem spustiti, ampak odprti bomo okno, da boste mogli poslušati."

Res so prišli! Odprti sem vrata na balkon in vrata sobe, v kateri

veš, kako moreš laž izpremeniti v resnico. Zdaj smoš molčati. A potem, ko se namenči igrati, povabiš enkrat svoje tovariše, igrat boš in jim nato pojasnil ta dogodek."

Doli so po potrebljivo stali moji tovarši in vso uro poslušali. Ko je mama zapirala gisovir, sem skočil na balkon.

"No," sem zaključil, "ali je bilo lepo? Ali mi sedaj verjamete? Če hočeš, morete priti vsako popoldne."

Gledali so me molice, ostromočeni.

Tedaj nekdo zaključil: "Živel!" Odtali so razprtanjali. Bilo mi je zelo prijetno pri sreči, živil sem se nekako vzvišenega, kakor da bi bil v resnici sam igral in bi zdaj že zastuženo priznanje.

Poletje sem užival v šoli poschen ugled in čast, eden njenih višjih razredov so bili nasproti meni ljubazni in prav nič se nisem bal, da bi moja prevara prišla na dan in bi bil poniran.

Pogosto se je popoldne pred našo hišo zbrala mlada družba, in po končanem igranju sem gedno smerhaljko prišel na balkon in milostno sprejel priznanje.

Tako je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

"Kaj pa poenostavljam?" je vprašala. "Ta hip se je zdele, da dojemam. Njeno lepo lice je zadrila vredeč, kakor da bi se nečesa strašno smrševala, in umaknila se je nazaj v sobo. V tem je došlo vse obmenimo in se razbognilo. Nenadoma mi je postalo jasno, da sem iz laži trešil v resničnost. Poleg menega je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

Vsi so izprva v zadregi obnemeli, potem pa prasnili v smeh; meni se je zameglilo pred očmi in sodili so, da jih varam.

"Pa nam enkrat igraj," so rekle.

"Dobro," sem bil takoj pripravljen. "Pridite popoldne pred našo hišo, notri vas ne morem spustiti, ampak odprti bomo okno, da boste mogli poslušati."

Res so prišli! Odprti sem vrata na balkon in vrata sobe, v kateri

veš, kako moreš laž izpremeniti v resnico. Zdaj smoš molčati. A potem, ko se namenči igrati, povabiš enkrat svoje tovariše, igrat boš in jim nato pojasnil ta dogodek."

Doli so po potrebljivo stali moji tovarši in vso uro poslušali. Ko je mama zapirala gisovir, sem skočil na balkon.

"No," sem zaključil, "ali je bilo lepo? Ali mi sedaj verjamete? Če hočeš, morete priti vsako popoldne."

Gledali so me molice, ostromočeni.

Tedaj nekdo zaključil: "Živel!" Odtali so razprtanjali. Bilo mi je zelo prijetno pri sreči, živil sem se nekako vzvišenega, kakor da bi bil v resnici sam igral in bi zdaj že zastuženo priznanje.

Poletje sem užival v šoli poschen ugled in čast, eden njenih višjih razredov so bili nasproti meni ljubazni in prav nič se nisem bal, da bi moja prevara prišla na dan in bi bil poniran.

Pogosto se je popoldne pred našo hišo zbrala mlada družba, in po končanem igranju sem gedno smerhaljko prišel na balkon in milostno sprejel priznanje.

Tako je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

"Kaj pa poenostavljam?" je vprašala. "Ta hip se je zdele, da dojemam. Njeno lepo lice je zadrila vredeč, kakor da bi se nečesa strašno smrševala, in umaknila se je nazaj v sobo. V tem je došlo vse obmenimo in se razbognilo. Nenadoma mi je postalo jasno, da sem iz laži trešil v resničnost. Poleg menega je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

Vsi so izprva v zadregi obnemeli, potem pa prasnili v smeh; meni se je zameglilo pred očmi in sodili so, da jih varam.

"Pa nam enkrat igraj," so rekle.

"Dobro," sem bil takoj pripravljen. "Pridite popoldne pred našo hišo, notri vas ne morem spustiti, ampak odprti bomo okno, da boste mogli poslušati."

Res so prišli! Odprti sem vrata na balkon in vrata sobe, v kateri

veš, kako moreš laž izpremeniti v resnico. Zdaj smoš molčati. A potem, ko se namenči igrati, povabiš enkrat svoje tovariše, igrat boš in jim nato pojasnil ta dogodek."

Doli so po potrebljivo stali moji tovarši in vso uro poslušali. Ko je mama zapirala gisovir, sem skočil na balkon.

"No," sem zaključil, "ali je bilo lepo? Ali mi sedaj verjamete? Če hočeš, morete priti vsako popoldne."

Gledali so me molice, ostromočeni.

Tedaj nekdo zaključil: "Živel!" Odtali so razprtanjali. Bilo mi je zelo prijetno pri sreči, živil sem se nekako vzvišenega, kakor da bi bil v resnici sam igral in bi zdaj že zastuženo priznanje.

Poletje sem užival v šoli poschen ugled in čast, eden njenih višjih razredov so bili nasproti meni ljubazni in prav nič se nisem bal, da bi moja prevara prišla na dan in bi bil poniran.

Pogosto se je popoldne pred našo hišo zbrala mlada družba, in po končanem igranju sem gedno smerhaljko prišel na balkon in milostno sprejel priznanje.

Tako je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

"Kaj pa poenostavljam?" je vprašala. "Ta hip se je zdele, da dojemam. Njeno lepo lice je zadrila vredeč, kakor da bi se nečesa strašno smrševala, in umaknila se je nazaj v sobo. V tem je došlo vse obmenimo in se razbognilo. Nenadoma mi je postalo jasno, da sem iz laži trešil v resničnost. Poleg menega je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

Vsi so izprva v zadregi obnemeli, potem pa prasnili v smeh; meni se je zameglilo pred očmi in sodili so, da jih varam.

"Pa nam enkrat igraj," so rekle.

"Dobro," sem bil takoj pripravljen. "Pridite popoldne pred našo hišo, notri vas ne morem spustiti, ampak odprti bomo okno, da boste mogli poslušati."

Res so prišli! Odprti sem vrata na balkon in vrata sobe, v kateri

veš, kako moreš laž izpremeniti v resnico. Zdaj smoš molčati. A potem, ko se namenči igrati, povabiš enkrat svoje tovariše, igrat boš in jim nato pojasnil ta dogodek."

Doli so po potrebljivo stali moji tovarši in vso uro poslušali. Ko je mama zapirala gisovir, sem skočil na balkon.

"No," sem zaključil, "ali je bilo lepo? Ali mi sedaj verjamete? Če hočeš, morete priti vsako popoldne."

Gledali so me molice, ostromočeni.

Tedaj nekdo zaključil: "Živel!" Odtali so razprtanjali. Bilo mi je zelo prijetno pri sreči, živil sem se nekako vzvišenega, kakor da bi bil v resnici sam igral in bi zdaj že zastuženo priznanje.

Poletje sem užival v šoli poschen ugled in čast, eden njenih višjih razredov so bili nasproti meni ljubazni in prav nič se nisem bal, da bi moja prevara prišla na dan in bi bil poniran.

Pogosto se je popoldne pred našo hišo zbrala mlada družba, in po končanem igranju sem gedno smerhaljko prišel na balkon in milostno sprejel priznanje.

Tako je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

"Kaj pa poenostavljam?" je vprašala. "Ta hip se je zdele, da dojemam. Njeno lepo lice je zadrila vredeč, kakor da bi se nečesa strašno smrševala, in umaknila se je nazaj v sobo. V tem je došlo vse obmenimo in se razbognilo. Nenadoma mi je postalo jasno, da sem iz laži trešil v resničnost. Poleg menega je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

Vsi so izprva v zadregi obnemeli, potem pa prasnili v smeh; meni se je zameglilo pred očmi in sodili so, da jih varam.

"Pa nam enkrat igraj," so rekle.

"Dobro," sem bil takoj pripravljen. "Pridite popoldne pred našo hišo, notri vas ne morem spustiti, ampak odprti bomo okno, da boste mogli poslušati."

Res so prišli! Odprti sem vrata na balkon in vrata sobe, v kateri

veš, kako moreš laž izpremeniti v resnico. Zdaj smoš molčati. A potem, ko se namenči igrati, povabiš enkrat svoje tovariše, igrat boš in jim nato pojasnil ta dogodek."

Doli so po potrebljivo stali moji tovarši in vso uro poslušali. Ko je mama zapirala gisovir, sem skočil na balkon.

"No," sem zaključil, "ali je bilo lepo? Ali mi sedaj verjamete? Če hočeš, morete priti vsako popoldne."

Gledali so me molice, ostromočeni.

Tedaj nekdo zaključil: "Živel!" Odtali so razprtanjali. Bilo mi je zelo prijetno pri sreči, živil sem se nekako vzvišenega, kakor da bi bil v resnici sam igral in bi zdaj že zastuženo priznanje.

Poletje sem užival v šoli poschen ugled in čast, eden njenih višjih razredov so bili nasproti meni ljubazni in prav nič se nisem bal, da bi moja prevara prišla na dan in bi bil poniran.

Pogosto se je popoldne pred našo hišo zbrala mlada družba, in po končanem igranju sem gedno smerhaljko prišel na balkon in milostno sprejel priznanje.

Tako je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

"Kaj pa poenostavljam?" je vprašala. "Ta hip se je zdele, da dojemam. Njeno lepo lice je zadrila vredeč, kakor da bi se nečesa strašno smrševala, in umaknila se je nazaj v sobo. V tem je došlo vse obmenimo in se razbognilo. Nenadoma mi je postalo jasno, da sem iz laži trešil v resničnost. Poleg menega je bilo tudi lepega junijskoga popoldne. Mama je preknašao odigrala Liseta. Poklonil sem se pred navdušenim občinstvom — ko sem nenadoma opazil polez se mater.

Vsi so izprva v zadregi obnemeli, potem pa prasnili v smeh; meni se je zameglilo pred očmi in sodili so, da jih varam.

"Pa nam enkrat igraj," so rekle.

"Dobro," sem bil takoj pripravljen. "Pridite popoldne pred našo hišo, notri vas ne morem spustiti, ampak odprti bomo okno, da boste mogli poslušati."

Res so prišli! Odprti sem vrata na balkon in vrata sobe, v kateri

veš, kako moreš laž izpremeniti v resnico. Zdaj smoš molčati. A potem, ko se namenči igrati, povabiš enkrat svoje tovariše, igrat boš in jim nato pojasnil ta dogodek."

Doli so po potrebljivo stali moji tovarši in vso uro poslušali. Ko je mama zapirala gisovir, sem skočil na balkon.

"No," sem zaključil, "ali je bilo lepo? Ali mi sedaj verjamete? Če hočeš, morete priti vsako popoldne."

Gledali so me molice, ostromočeni.

Tedaj nekdo zaključil: "Živel!"

NJEN VODNIK ROMAN ZA ŽIVLJENJA

• ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H. •

19

Zato bi bil za vas velik dobiček, ako bi mogla najti moža, v katerem bi mogla staviti vse svoje zaupanje in bi mogel nati zastopati pri ljudeh. In četudi vas poznamo le še malo časa, ste dobili pri nas tako veliko zaupanje, da sedaj ne moreva niti misli na to, da bi mogle kdaj brez vas izhajati. Moja hči seveda ni hotela, da bi vam to že sedaj povedala; je mnogo previdnejša in bolj molčeča kot jaz in je mnogo težje pridobiti njeno zaupanje, kot pa moje. Zato pa imam, skoro bi rekla, šesti čut, ki mi daje sposobnost, da takoj spoznam vrednost ali nevrednost kakega človeka. Da pa ste vredni zaupanja, o tem se je tudi prperičala moja hči in zato je privolila v to, da vam vse to že sedaj povem.

Vas se hočeva zagotoviti, in bojiva se, da že mislite na druge načrte, ko bo vaša enoletna pogodba potekla. Zato vas hočem že danes prositi, da ostanete pri nas v Mehiki, prevzemite naše posle, vživite se v poslovanje naših predjetij in glejte pri tem našim ljudem na prste pred vsem pa na glavnega upravitelja. V tem vam bom dala počitnoč. Pri tem pa ste tudi oseba, ki bo mogla dobiti pri vseh ugled. K sreči tudi govorite prav dobro Špančino, ker v občevanju z ljudmi je potrebno in zelo važno. Torej, vse to sem imela na sreči in je moralo iti na dan. Vse to mislim premislite in zatem bom o tem še enkrat govoriti.

Po tem govoril senora umolke. Vse je prišlo naglo in vznemirjeno skozi ustnice. Henrik je ves začuden poslušal. Opazil je tudi, da je Ceda spočetka hotela mater vstaviti, da ji je pozneje smeje dovolila. Gerkota ga je prešinila, ko je izprevidel, koliko zaupanja je imel pri obeh, posebno pa pri Cedi, ponosni in premičeni Cedi, ki je končno privolila svoji mater, da je povedala svoje mišljene. In kar mu je bilo pri tem ponudeno, mu je skoro vzel sapo. Take službe si v svojih najbujnejših sanjah ne bi mogel želeli. Globoko vzdušno in pogledavši Cedo pravi poln grijenja:

— Komaj si morete misliti, kakšne občutke so v meni zbudile vaše besede, senora. Ponos sem in srečen, ko vidim, kako veliko zaupanje imate v meni. In seniorita je imela prav, da ni želela, da bi mi to že sedaj povedali. Saj vam nisem še ničesar napravil, kar bi moglo pri vseh zbuditi dobre misli o meni. Prinesti vam moram še le dokaze, da vse to zasluzim. Zagotovim vam pa, da svojega zaupanja niste naklonili nevrednemu človeku in da bom storil vse kar je v moji moći, da to zaupanje tudi zaslужim. Ker pa sem prepričan, da je vaša ponudba, kot je seniorita pravilno mislila, prišla prezgodaj in ker vašega zaupanja ne marom zlorabit, zato si bom mislil, da tega nisem niti slišal. Prosim, dajte mi čas in priložnost, da vam morem dokazati, da sem vreden vašega zaupanja. Šele, ko vam bom podal dokaze, vas presim, da me zopet spomnite na svojo ponudbo.

Cedin obraz nekliko zardi in obdrži povešene oči. Nemogoče je bilo za njo, da bi ga pogledal. V njenih očeh bi moral brati, kaj je občutila pri njegovih besedah. In tega njen ponos ni dovolil. Iu ravno zato, ker ni takoj z obema rokama zagrabil in njene razvnete materi ni takoj prijal za besedo, je v njej že mnogo bolj potrdilo zaupanje do njega. Vedela je, kaj mu je mati obeta, kajti to je bila vijajna služba. Zanj je bilo zapeljivo, da bi takoj zgrabil; in ker ni, je ugajalo.

Toda senora Nordau zaključi vznemirjena:

— Potem pa nisem rešena skribi, da bi vas mogel kdo vzeti izpred nosa Ravnou to hočem, da se zavežete, ker sem popolnoma prepričana, da ste pravi, mož, da dve časmljeni ženski v vsakem oziru šeite in zastope.

Henrik zamišljen zre pred se. Nato pa pravi s prijaznim nasmetom:

— Dobro, senora, s tem izjavljam, da se smatram za obvezanega. Dam vam svojo besedo, da ne bom sprejel nobene druge ponudbe. Ako me hočete po preteklu enega leta še dalje obvezati, ako bi vam moja služba v resnici še bila kaj vredna, potem sem vam na razpolago. Do tedaj pa boste imeli čas, da me preskusite.

— O, potem je vse dobro, potem sem pomirjena. Toda prijela vas bom za besedo, senor Rom.

— To ni pravljeno mama, — naglo zaključi Ceda. — Senora Roma ne moremo obvezati, ako se to zgodi samo enostransko.

— Prosim samu, seniorita, da si zaradi tega ne delete nikakih nepotrebnih skribi.

Ceda naglo dvigne svoj pogled do njega in ker je zopet prav natančno čutila, kako velik vpliv ima ta človek do nje, se sili, da obdrži svoje resnobno zadržanje.

— Nikakor ne gre, da bi od vas sprejeli tako velikodušnost, ne da bi je mogli poplačati. Tudi me se smatrava obvezani, ravno takoj kot vi. Kaj ne, mama?

Mati se brezkrbno smeje.

— Samo, ako hoče senor Rom pri nas ostati, vse drugo se bo že načo, Ceda. Ne budi tako neunuma. Jaz ne pomislim niti pet minut, da te velikoščnosti ne bi sprejela.

Ceda molči.

Henrik jo skrivaj opazuje od strani. Njen obraz je postal blešči, toda ni opazil, kako je bila razburjena; razburjena zaradi tega, ker bo od sedaj naprej vedno v njeni bližini in da bo vedno bolj in bolj imel do nje velik vpliv. Vprašuje se, kaj bo reklo dekle, katero je pustil v Berlinu, ako bo za stalno ostal v Mehiki. Vedno si je domišljevala, da se je takrat poslovil od ženske, ki jo je ljubil. Igrala se je s to mislio in ta misel ji je povzročila bolečine.

Tako jato izjavlja senora Nordau, da je trudna. Henrik takoj poklice avtomobil, pomaga obema vstopiti ter sam prisede k njima.

Ko pridejo v hotel, se mati in hči umakneta v svoje sobe, da si prizpravita obleko za zvečer, kajti hoteli sta iti v gledališče. Tudi Henrik se je medtem preoblekel ter čakal, da ga senora pokliče.

Ko sta si senora in seniorita ogledali vse zanimivosti Pariza, od Napoleonovega groba v Dome des Invalides dolgi do groba nepoznatega vojaka pod Arc de Triomphe, od Eiffelovega stolpa in Trocadero do Bastille, je večno nemirna senora Nordau zahtevala, da se potovanje nadaljuje. Obiskali so Pantheon, Madeleine, sedeli so na najdražjih sedežih v operi, jedli so v najlegantnejših prostorih, z eno besedo — Pariz so izčrpali. Tudi Ceda je bila zadovoljna, da namreč korak naprej.

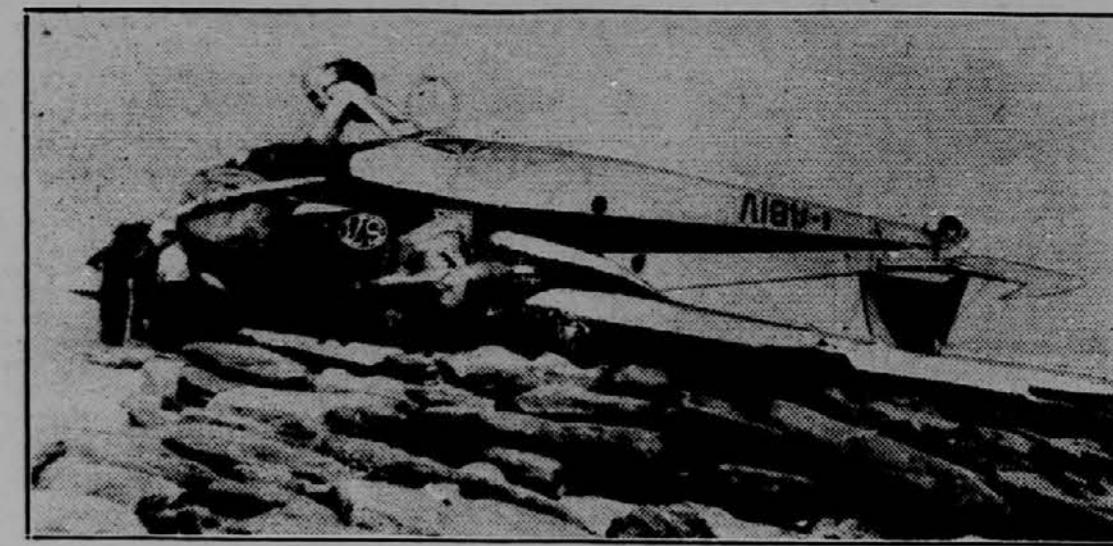
Zopet pripravi Henrik vse in nekega jutra se odpelje na postajo, kjer je že stal vlak, da odpelje v Marseilles.

V poseben oddelku prvega razreda je bilo že vse urejeno, kajti Pedro in Juanita sta se po Henrikovem naročilu odpeljala že prej in vse je bilo v najlepšem redu. Pedro je pod Henrikovem vodstvom postal vedno bolj pripraven služabnik.

Vožnja do Marseilles ni imela na sebi nikake zanimivosti, dokler ne pridejo v Avignon; na češar ogromnem gradu visi tragična senca iz zgodovine papežev. Poleg Avignona se razprostira pravo strašilno pogorje brez življence.

(Dalje prihodnjiji.)

PONESREČENO LAŠKO LETALO

Na sliki vidite ostanke letala, v katerem so se nabajali štirje italijanski letaleci, ki so se smrtno posrečili na skalnatem obrežju pri Fortalezi v Braziliji. Iz Rima so poleteli v Afriko, odtam pa v Južno Ameriko, kjer jih je čakala smrt.

SPLETKE ZARADI DEDŠČINE

V Smichovu je živila 74-letna učiteljica Ruža Janoušková. Imela ni več pravih sorodnikov, izvzemši nekega nečaka iz drugega kolena. Ta nečak je avstrijski državljan Ferdinand Weiglspurger in mu je zdaj 40 let. Po poklicu je uradnik.

Weiglspurger pa večkrat pričel v Prago, kjer je vsako pot obiskal svojo tetu. Zadnje mesecje je bila Janoušková bolna in je morala ležati v postelji. Ker ni bilo sorodnikov, sta jo oskrbovali sestri Marija in Berta Krbee.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

18. januarju zjutraj je Janoušková napadla slabost. V domnevni, da se je bliža smrtna ura, je poklicala k sebi sestri Krbee ter ju prosila, naj snemata levi naston pri zori in naj ga razvijeta. Povedala je, da skriva v tem nastonu svoje hranične knjižice v vrednosti 75 tisoč čehoslovaških kron ter svoje dragulje, dalje bankovce, ki predstavljajo gotovino 72.000 čehoslovaških.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela. 18. januarju zjutraj je Janoušková napadla slabost. V domnevni, da se je bliža smrtna ura, je poklicala k sebi sestri Krbee ter ju prosila, naj snemata levi naston pri zori in naj ga razvijeta. Povedala je, da skriva v tem nastonu svoje hranične knjižice v vrednosti 75 tisoč čehoslovaških kron ter svoje dragulje, dalje bankovce, ki predstavljajo gotovino 72.000 čehoslovaških.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.000 čehoslovaških kron. V začetku letosnjega januarja je nečak iz Avstrije zopet obiskal svojo tetu na Českem. Stanoval je najprej v hotelu "Monopol", potem se je po stari navadi preselil v Smichov. Tetka je nečak pa se topot nista več dobro razumela.

Janoušková je pred leti napravila oporoko, v kateri pa zapustila svojemu nečaku Weiglspurgerju 72.0